

РЕШЕНИЕ

№ 6404

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Терзиев

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Мирослава Йорданова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5153** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. И. Б., [ЕГН] чрез адв. В. И. – АК - К., срещу Решение № 1808/20.04.2023 г., постановено по НАХД № 982/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 94-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 22-4332-022762/08.11.2022 г., издадено от началник сектор Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) към СДВР. Със същото на касатора на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон. Конкретните възражения са, че в АУАН и НП не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, каквито са изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал.1, т. 1, т. 4 и т.5 от ЗАНН. В тази връзка се прави подробен анализ на мотивите на атакуваното решение. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява.

Ответникът – началник сектор Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С Наказателно постановление № 22-4332-022762/08.11.2022 г., издадено от началник сектор „ОПП“ към СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 17.06.2022 г., в 10:54 часа, в [населено място] по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлява лек автомобил „Ф.“, модел „Ъп“ с ДК [рег.номер на МПС] и при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място се движи със 106 км/ч – нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, установено и заснето с видеосистема АТСС АРН САМ S1 №11743F.

На основание събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица. Въз основа на приложен снимков материал, данни по протокол от 17.06.20.2022 г. по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., удостоверение за одобрен тип средство за измерване на БИМ, ежедневна форма на отчет на автопатрула, справка за собственик и декларации по чл.188 ЗДвП, е приел за доказано нарушението на чл.21, ал.1 ЗДвП, както и неговото правилно санкциониране предвид наложените законоустановени наказания по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Намерил е за неоснователни възраженията на наказаното лице, като е изложил и мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за постановено при правилно установена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на районния съд за доказаност, съставомерност и правилна квалификация на деянието. Правилно решаващият съд е преценил доказателствения материал, като въз основа на извършения анализ на същия обосновано е приел, че по безспорен и категоричен начин се установява вмененото на касатора нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП на ограничението на скоростта от 50 км/ч за населено място.

От пространните мотиви на обжалваното решение не се установяват касационните оплаквания за липса на такива, относими към фактическия състав на нарушението и неговата доказаност. Не се установяват и твърденията за неточно описание на нарушението в АУАН и НП. Напротив, по единен и безпротиворечив начин в тях е посочено, че на визираната дата и час, с посочено място на извършване, посредством техническо средство АТСС ARH CAM S1 №11743F, е установена скорост на движение от 106 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч.

При ясно, точно и безпротиворечиво описание на нарушението на чл.21, ал.1 от ЗДвП в АУАН и НП, твърденията на касатора, че административното обвинение се базира единствено на тези документи, не се установяват от доказателствената съвкупност по делото. Както обосновано е приел районният съд, нарушението категорично се установява от приложения снимков материал, според който измерената скорост е 108 км/ч. Данните от снимковия материал се потвърждават от приложения протокол по чл.10, ал.1 по Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, според който АТСС вид TFR1 – М №560, било монтирано за периода от 09:00 часа до 11:00 часа, на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] , на 29.03.2023 г., находящо се в С.В., [улица]до № 271, с посока на движение към от [населено място] към [населено място]. За визирания период, от Автоматизираното техническо средство били установени 169 броя нарушения, сред които безспорно попада и процесното. Техническата изправност на АТСС безспорно се установява от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване на БИМ № 17.09.5126 със срок на валидност до 07.09.2027 г. и Протокол № 13-СГ-ИСИС/29.03.2022 г. за последваща проверка на АТСС вид ARH CAM S1. Налице е пълно съвпадение между данните в протокола за използване на АТСС от 17.06.2022 г., часовия график за работа на нарядите в ОПП – СДВР и показанията на актосъставителя Г. С., съставила АУАН въз основа на снимковия материал. Приложената декларация по чл.188 ЗДвП безспорно установяват авторството на нарушението.

Визираната доказателствена съвкупност правилно и обосновано е навела решаващия съд на извод за доказаност на вмененото нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, респ. не се установяват касационните оплаквания, че обжалваното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, което да е довело до неправилно приложение на материалния закон. Правилна е и констатацията на решаващия съд, че установеното нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП и превишаване с над 50 км/ч на разрешената скорост се санкционира от нормата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП със законоустановените наказания от глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца.

Правилни се изводите на СРС и по отношение на неприложимостта на института „маловажност“ в процесния случай предвид разпоредбата на чл. 189з ЗДвП. За пълнота следва да се отбележи, че е неоснователно искането за приложението на чл. 28 от ЗАНН, при заявени доводи за явна несправедливост на наказанието и определения размер на санкцията, тъй като не са налице предпоставките за това.

С оглед изложеното, не се установяват твърденията на касатора за липса на съответствие между фактическия състав на нарушението и приложената санкционна норма, което да е ограничило правото му на защита.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се

констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, както и посочените в касационната жалба оплаквания, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1808/20.04.2023 г., постановено по НАХД № 982/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.